

Γνωρίζαμε κάθε αδυναμία τους. Είχαμε πάντα κάτι για τον καθέναν. Και στους περισσότερους, όταν δεν έπιαναν τα λόγια, το δεύτερο στάδιο ήταν αυτό του εκβιασμού.

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ «ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΟΔΟΤΗ Β'»

ΠΑΡΕΔΩΣΑ ΣΤΟ FBI ΤΑ «ΜΑΥΡΑ ΑΡΧΕΙΑ» ΤΗΣ NOVARTIS

- Πώς το πρώην στέλεχος της εταιρείας οδηγήθηκε στη συνεργασία με τις αμερικανικές Αρχές
- Συνέλεγε επί ενάμιση χρόνο στοιχεία και ονόματα
- Οι μίζες και η αναφορά σε Έλληνες πολιτικούς ▶ 4-10

**ΣΚΑΝΔΑΛΟ
NOVARTIS**

ΓΙΑΤΙ ΕΓΙΝΑ Ο «ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΟΔΟΤΗΣ Β'»
**ΠΑΡΕΔΩΣΑ ΣΤΟ FBI
ΤΑ «ΜΑΥΡΑ ΑΡΧΕΙΑ»**

ΑΠΟ ΤΗΝ DEEP REPORTING
την ομάδα ερευνητικής δημοσιογραφίας της 24MEDIA

Η οκτασέλιδη επιστολή του πρώην στελέχους της εταιρείας στην Ελλάδα, στην οποία εξηγεί γιατί συνεργάστηκε με τις αμερικανικές υπηρεσίες.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ, ημέρα συζήτησης για την προανακριτική στη Βουλή, το Ραδιόφωνο 24/7 και το News247.gr δημοσίευσαν κατ' αποκλειστικότητα αποσπάσματα από την 8σέλιδη επιστολή του «Πληροφοριοδότη Β'», μίας από τις τρεις ανώνυμες ελληνικές πηγές του FBI στο πλαίσιο των ερευνών για τις πρακτικές της Novartis στην Ελλάδα. Η επιστολή του με τίτλο «Γιατί έγινα πληροφοριοδότης» ελήφθη μέσω του δικηγόρου του Παύλου Σαράκη.

Το «Εθνος της Κυριακής» σήμερα δημοσιεύει ολόκληρη την επιστολή και αποκαλύπτει ότι ο εν λόγω πληροφοριοδότης του FBI, πρώην στέλεχος της Novartis στην Ελλάδα, επί δεκαοκτώ μήνες συνέλεγε στοιχεία από τα «μαύρα αρχεία» του φαρμακευτικού κολοσσού, τα οποία παρέδωσε στις αμερικανικές Αρχές. Όπως περιγράφει ο ίδιος: «Ξέρα-

με πολύ καλά τι έπρεπε να κάνουμε για να λυτρωθούμε. Για ενάμιση χρόνο συγκέντρωνα στοιχεία. Θα κατήγγελλα στο Department of Justice (σ.σ.: υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ) τη Novartis. Με ονόματα και στοιχεία. Η ηδονή που ένιωσα τη στιγμή που παρέδωσα το στικάκι με τα απόρρητα αρχεία του υπολογιστή της εταιρείας ήταν κορυφαία».

Οι έρευνες του FBI επικεντρώνονται στις παραβάσεις του Νόμου περί Διαφθοράς Εταιρειών στην Αλλοδαπή (Foreign Corrupt Practices Act), καθώς η Novartis είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης.

Είναι η πρώτη φορά που μάρτυρας για την υπόθεση της Novartis, ο οποίος συνεργάζεται με τις αμερικανικές Αρχές, τοποθετεί στο κάδρο των συναλλασομένων με την εταιρεία, χωρίς να προσωποποιεί, πολιτικούς από την Ελλάδα. «... Το πρώτο μέλημα της εταιρείας ήταν να μας μυήσει στους τρόπους αποφυγής των κυρώσεων της αμερικανικής νομοθεσίας για τη διαφθορά και τις αθέμιτες πρακτικές για την κυριαρχία της αγοράς και τη χειραγώγηση του ιατρικού και πολιτικού συστήματος. Οχι της ευρωπαϊκής ή της ελληνικής νομοθεσίας. Αυτές δεν μας ενδιέφεραν. Τις είχαμε για την πλάκα μας, αφού πληρώναμε. Το

πρόβλημά μας ήταν οι ΗΠΑ. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς τους και το υπουργείο Δικαιοσύνης τους» αναφέρει σε σημείο της επιστολής του που δημοσιεύεται σήμερα. «Η φαρμακευτική δαπάνη στην Ελλάδα μειωνόταν πλέον σταθερά και κατακόρυφα, με τις πληρωμές του Δημοσίου να καθυστερούν κάθε φορά και περισσότερο. Η Novartis όμως έπρεπε να κερδίζει όσα και πριν. Ετσι, μέσα σ' αυτό, το νέο μνημονιακό περιβάλλον, ο μόνος δρόμος διατήρησης της κυριαρχίας της εταιρείας περνούσε μέσα από την αύξηση των χορηγιών στα ΜΜΕ και της μίζας στο πολιτικό σύστημα» σημειώνει για τα χρόνια των μνημονίων.

Στην επιστολή του ο «Πληροφοριοδότης Β'» εξηγεί τι τον έκανε να συνεργαστεί με το FBI – πρόκειται για ένα μανιφέστο το οποίο μπορεί να διαβαστεί ως ερμηνεία των πράξεών του, αλλά και

«Ο ΜΟΝΟΣ δρόμος διατήρησης της κυριαρχίας της εταιρείας περνούσε μέσα από την αύξηση των χορηγιών στα ΜΜΕ και της μίζας στο πολιτικό σύστημα».

ως έκκληση για δράση από άλλους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος.

Η επιστολή δημοσιεύθηκε σε δύο μέρη -αποσπάσματα την Τετάρτη και ολόκληρη σήμερα- επειδή σε αρκετά σημεία αυτής ο «Πληροφοριοδότης Β'» προχωρεί σε καταγγελίες-ισχυρισμούς κατά του κ. Κώστα Φρουζή, πρώην αντιπροέδρου της ελληνικής Novartis. Ως εκ τούτου οφείλαμε για λόγους δημοσιογραφικής δεοντολογίας να στείλουμε στον κ. Φρουζή ερωτήματα σε σχέση με τους ισχυρισμούς, καθώς και να υπάρξει εύλογο χρονικό διάστημα ώστε να δοθούν απαντήσεις, προκειμένου να συμπεριληφθούν στο δημοσίευμα οι θέσεις του. Τα ερωτήματα απεστάλησαν στον δικηγόρο του κ. Φρουζή, Μιχάλη Φαράντο, ο οποίος ενημέρωσε σχετικά τον πρώην αντιπρόεδρο της Novartis. Η απάντηση που λάβαμε από τον κ. Φαράντο ήταν ότι ο κ. Φρουζής δεν επιθυμεί να κάνει οποιοδήποτε σχόλιο επί της ανωτέρω ανώνυμης επιστολής, όπως και εν γένει επί κάθε εγγράφου άγνωστου συντάκτη.

Στο κείμενο που ακολουθεί περιλαμβάνονται προσωπικές απόψεις και μαρτυρίες του «Πληροφοριοδότη Β'». Η εφημερίδα το παραθέτει αυτούσιο -με διαγραφές λέξεων και φράσεων που θεωρεί υβριστικές-, χωρίς να υιοθετεί τους ισχυρισμούς που περιέχονται σε αυτό και εν γένει το περιεχόμενό του.

**ΓΙΑ ΕΝΑΜΙΣΗ ΧΡΟΝΟ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ.
Η ΗΔΟΝΗ ΠΟΥ ΕΝΙΩΣΑ
ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΠΑΡΕΔΩΣΑ
ΤΟ ΣΤΙΚΑΚΙ ΜΕ ΤΑ
ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΗΤΑΝ ΚΟΡΥΦΑΙΑ...**

► Συνέχεια στη σελίδα 6

ΣΚΑΝΔΑΛΟ
NOVARTIS

ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΠΕΡΝΟΥΣΑΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΙΖΕΣ

AP PHOTO

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018

Περνάγαμε ωραία, μ' εκείνη την παρέα ταξίδια με γιατρούς, καθηγητές. Λαδώναμε τους πάντες μας άδειαζαν τις τσάντες MME, υπουργοί και βουλευτές.

Ουσίες, λεφτά και οινόπνεύματα τις μίζες δεν χορταίνανε τσέπωναν και τα κέρματα.

Τα χρόνια τα μοιραία τα φάγαμε παρέα σύμβουλοι, πολιτικοί, καθηγητές. Κι αφού ακόμα ζούμε ως μάρτυρες θα πούμε όλη την αλήθεια στις Αρχές.

K

ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ, παραφράζοντας τους στίχους του γνωστού λαϊκού τραγουδιού των Λαζόπουλου - Δανίκα, συνοψίζεται το αφήγημα της καριέρας μου στη Novartis. Και περνάγαμε πραγματικά ωραία, στην υγεία των κορόιδων, που δεν ήταν άλλοι από τους παππούδες, τους γονείς και τα παιδιά μας. Μου πήρε επτά περίπου χρόνια να καταλάβω ότι ανήκα σε μια μοναδική κατηγορία Ελλήνων. Σε εκείνους που, τινάζοντας τα ασφαλιστικά ταμεία στον αέρα, περισσότερο ακόμη και από το PSI, καταφέραμε να ληστέψουμε τρεις ολόκληρες γενιές. Και το κάναμε με τόσο ζήλο και τόσο συνειδητά, που η κα-

νονικότητα μας έφερνε αναγούλα και την ξορκίζαμε σαν να ήταν ο χειρότερος εφιάλτης μας. Αρνούμασταν να πιστέψουμε ότι υπήρχε ζωή χωρίς μισθάρες, μπόνους, εταιρικά αυτοκίνητα, τζάμπα ιδιωτικές ασφάλειες, ταξίδια, γκόμενες και διασκέδαση. Και όλα αυτά, με τα πελατάκια μας, γιατρούς, καθηγητές, πολιτικούς και άλλους αξιωματούχους, να μας βαράνε παλαμάκια, τις μέρες στα συνέδρια και τις νύχτες στα κλαμπ και τα μπουζουκτσίδικα. Μέχρι που ήρθε το 2011 και εμφανίστηκαν οι... καθαρίστριες. Θυμάμαι ακόμη, σαν χτες, τα πρώτα μνημονιακά meetings, όπου το σύστημα Φρουζή της Novartis μας ανακοίνωνε τα κακά μαντάτα. Με εκείνες τις τεράστιες γιγαντοσθόνες, που μέσα στο σκοτάδι της αίθουσας μας έκαναν τα απαραίτητα ηλεκτροσόκ της προσαρμογής στη νέα, σκληρή πραγματικότητα που μας περίμενε, μέσα κι έξω από την εταιρεία. Καταιγίδες, κεραυνοί, σεισμοί, λοιμοί και καταποντισμοί. Και μετά μαύρο. Και μόλις τα φώτα της αίθουσας άναβαν, εμφανιζόταν ο μεγάλος για να μας

επαναλάβει, κάθε φορά, ότι το υπερθέαμα που παρακολουθούσαμε έντρομοι στη γιγαντοσθόνη δεν ήταν τίποτε άλλο από την καθημερινότητα των μνημονίων που βίωναν οι άλλοι, οι μη προνομιούχοι Έλληνες, τα κορόιδα που ζούσαν έξω από την εταιρεία. Και που θα μπορούσε, ανά πάσα στιγμή, να γίνει και η δική μας καθημερινότητα, αν δεν αντιλαμβανόμασταν την πραγματικότητα και δεν καταφέραμε να προσαρμοστούμε στα νέα, μνημονιακά δεδομένα της αγοράς και της εταιρείας. Τότε μάθαμε για πρώτη φορά ότι έπρεπε να συνηθίσουμε να ζούμε με τον φόβο της καθαρίστριας. Οχι επειδή ο εντεταλμένος από την Ελβετία έβρισκε την αίθουσα βρώμικη ή ακατάστατη. Αλλά επειδή, απλά, μας ανακοίνωσε ότι, εφεξής, σε κάθε μάζωξη, επειδή θα χυνόταν αίμα, έπρεπε αναγκαστικά να βρίσκονται σε ετοιμότητα οι καθαρίστριες. Για να καθαρίζουν το αίμα που θα έρρεε στα πατώματα από τις απολύσεις των συναδέλφων μας, που θα 'βλεπαν, κάθε φορά, σε κάθε επόμενη μάζωξη, την πόρτα της εξόδου. Ετσι, για να σφίγγουν οι κ... οι δικοί μας, που είχαμε την τύχη να τη γλιτώνουμε και να

Η ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ πολιτική της εταιρείας λειτουργούσε με τους άγραφους νόμους του οργανωμένου εγκλήματος και της μαφίας. Έπρεπε να πείσεις τον γιατρό, ακόμη και τον καθηγητή, που η καριέρα του σπονσονάρεται από την εταιρεία, ότι όχι μόνο έπρεπε να συνεχίσει να γράφει (τα φάρμακά μας), αλλά ότι, αντιθέτως, έπρεπε τώρα να γράφει περισσότερο από πριν, χωρίς όμως νέες απαιτήσεις για έξτρα παροχές.

σης της κυριαρχίας της εταιρείας περνούσε μέσα από την αύξηση των χορηγιών στα ΜΜΕ και της μίζας στο πολιτικό σύστημα. Επιθετική πολιτική ήταν ο εύστοχος τίτλος της διαπλοκής και της διαφθοράς.

Και, ταυτόχρονα, ο δικός μας δρόμος επιβίωσης περνούσε αναγκαστικά μέσα από το διπλό θαύμα της διατήρησης του τζίρου και της ταυτόχρονης μείωσης του κόστους, σε μια αγορά που παρουσίαζε δραματική κάμψη και βούλιαζε, κάθε μέρα και πιο βαθιά, στο υφεστικό τέλμα των μνημονίων. Ιδιαίτερα δε μετά την έλευση των γενοσίων στην αγορά.

Για να μπορεί λοιπόν ο Φρουζής να ταΐζει, κάθε μέρα και περισσότερο, ΜΜΕ, κρατικούς και πολιτικούς αξιωματούχους, έπρεπε πρώτα εμείς να του εξασφαλίζουμε τα απαραίτητα έσοδα, μειώνοντας παράλληλα και το κόστος. Το μαύρο χρήμα έρρεε για να χορταίνουν τα κάθε λογής λαμόγια. Με πρώτους τους πολιτικούς και τους κάθε λογής υπηρεσιακούς παράγοντες. Αυτοί φρόντιζαν να τιμολογούν υπέρ μας, να κρατούν πίσω τους ανταγωνιστές μας, να κινδυνολογούν για τα γενόσημα.

Η επιθετική πολιτική της εταιρείας λειτουργούσε με τους άγραφους νόμους του οργανωμένου εγκλήματος και της μαφίας.

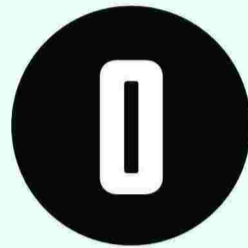
Έπρεπε να πείσεις τον γιατρό, ακόμη και τον καθηγητή, που η καριέρα του σπονσονάρεται από την εταιρεία, ότι όχι μόνο έπρεπε να συνεχίσει να γράφει (τα φάρμακά μας), αλλά ότι, αντιθέτως, έπρεπε τώρα να γράφει περισσότερο από πριν, χωρίς όμως νέες απαιτήσεις για έξτρα παροχές. Πώς όμως να τον πείσεις με λιγότερα πλέον δωράκια, εξωτικά ταξίδια - συνέδρια, λεφτά, ακόμη και χωρίς π...ς, για τους πιο μερακλήδες;

Κάπου εκεί λοιπόν ξεκίνησαν οι πρώτοι εκβιασμοί.

Τα παίρνεις χοντρά τόσα χρόνια ρε π... γιατρέ, τώρα θα γράψεις λίγο και για μένα. Για να μείνω στη δουλειά. Τι θα κάνω αν με διώξουν επειδή εσύ δεν γράφεις όσο χρειάζεται η εταιρεία για να με κρατήσει; Και αν εγώ φύγω, πώς θα τα βρεις μετά εσύ με τον επόμενο; Αυτό ήταν το πρώτο ποίημα που λέγανε οι ιατρικοί μας επισκέπτες σε γιατρούς και καθηγητές - ιδιοκτήτες επισημονικών ιατρικών εταιρειών (μεγαλέμποροι επιστήμονες γαρ). «Γράψε συνταγές για την εταιρεία ρε γαμάτο...!». Τόσα χρόνια μαζί μας στο κουρμπέτι, φροντίσαμε να επενδύσουμε στις αδυναμίες του γιατρού-συνεργάτη. Ετσι, για πολλούς, ειδικά γ' αυτούς που τα 'παιρναν χοντρά, τους Α1 ή 3Α γιατρούς όπως τους λέγαμε, η εταιρεία τους είχε φακελωμένους. Γνωρίζαμε κάθε αδυναμία τους. Είχαμε πάντα κάτι

για τον καθέναν. Και στους περισσότερους, όταν δεν έπιαναν τα λόγια, το δεύτερο στάδιο ήταν αυτό του εκβιασμού, που σχεδόν πάντα λειτουργούσε άμεσα και αποτελεσματικά. «Θα μας έχεις απέναντι, θα κλείσει η πόρτα της Novartis για σένα».

Κάπως έτσι λοιπόν γίναμε, από γιάπιδες, παλιάνθρωποι. Κοινοί εκβιαστές και λαμόγια. Αφού τα μεγαλεία με την υπέρογκη φαρμακευτική δημόσια δαπάνη είχαν τελειώσει, κάναμε τα πάντα προκειμένου, στο επόμενο meeting, η ώρα της καθαρίστριας να μη σηματοδοτήσει τη δική μας αποχώρηση από το Survivor της Novartis.

Ο ΧΡΟΝΟΣ όμως γινόταν κάθε μέρα και περισσότερο εκθρικός και πειστικός. Το άγχος της καθημερινής πίεσης, μέσα και έξω από τη δουλειά, μας πλάκωνε πλέον ανυπόφορα. Γιατί δεν ήταν μόνο η πίεση και οι τύψεις για τα εγκλήματα που αναγκαζόμασταν να κάνουμε στη δουλειά, για να εξασφαλίσουμε τον υψηλό μισθό και τα καλά bonus. Ήταν η αφόρητη πίεση που μας ασκούσε η μαμά εταιρεία από τη Βασιλεία της Ελβετίας για να πετύχουμε τους στόχους. Novartis uber alles.

Κάπως έτσι λοιπόν κυλούσαν τα πρώτα μνημονιακά χρόνια, στα οποία, μ' αυτά και μ' εκείνα, κατάφερα να γίνω ένας από τους προνομιούχους της εταιρείας που γλιτώσαμε από την γκιλοτίνα της. Μέχρι που ήρθε η άνοιξη του 2013, που σηματοδότησε μέσα μου την ανατροπή. Μια βίαιη, ολική ανατροπή, μια γενικευμένη άρνηση στα πάντα όλα, αφού το ψυχικό κόστος όλων όσων θα 'πρεπε να συνεχίσω να υπομένω για να κάνω την άθλια βρωμοδουλειά του εκβιαστή γιατρού και καθηγητή, είχε πλέον ξεπεράσει τα όρια κάθε αντοχής και ανοχής.

Ήταν τότε η στιγμή που γύρισε μέσα μου ο διακόπτης στο off και που αισθάνθηκα, για πρώτη φορά, συνειδητά ένοχος και απδιασμένος με τον εαυτό μου. Και ήταν τόσο δυνατό αυτό που ένιωσα, που δεν υπολόγισα, για πρώτη φορά στη ζωή μου, ούτε ακόμη τις ανάγκες της καθημερινής επιβίωσης της οικογένειάς μου.

Αδιαφόρησα ακόμη και για την ώρα της καθαρίστριας, αφού είχα πλέον αντιληφθεί ότι, σε κάθε περίπτωση, ζύγωνε νομοτελειακά η στιγμή και της δικής μου αποχώρησης. Πέντε με επτά χρόνια ήταν το όριο του μέσου όρου στην εταιρεία και εγώ το είχα ήδη ξεπεράσει. Εψαχνα για μια αφορμή και μου την έδωσε ο ίδιος ο Φρουζής. Ο μέγας αντιπρόεδρος και κυβερνήτης της εταιρείας στην Ελλάδα.

Ο Φρουζής λοιπόν, αν έχετε τον Θεό σας, την άνοιξη του 2013 βραβεύθηκε από την ΕΕΔΕ ως manager της χρονιάς για το έτος 2012. Και, μάλιστα, με καιροσκόπιο κατά την απονομή του βραβείου του από τον τότε υπουργό Κωστή Χατζηδάκη.

Και βραβεύθηκε, λένε, για την τεράστια συμβολή του στη διαχείριση του ανθρώπινου κεφαλαίου. Δηλαδή, μεταξύ άλλων, για τη συμβολή του και στη δική μου διαχείριση, ως αναλώσιμο ανθρώπινο κεφάλαιο στον μηχανισμό διαφθοράς της Novartis, καθοδηγώντας με να γίνω ένας εγκληματίας του κοινού ποινικού δικαίου, ένας ληστής δημοσίου χρήματος και εκβιαστής διεφθαρμένων γιατρού, καθηγητών και αξιωματούχων, προκειμένου, έτσι, να 'χω έναν καλό μισθό και να καταφέρνω να ζω την οικογένειά μου. Και βραβεύθηκε επίσης για την επιχειρηματική του αριστεία, αφού ήταν, δικαιωματικά πλέον, ο πρώτος μεταξύ των αρίστων της μίζας της φαρμακευτικής βιομηχανίας στην Ελλάδα. Και, ακόμη, για την καινοτομία και τις σχέσεις του με τους πελάτες, δηλαδή με τους γιατρούς, τους καθηγητές και τους πολιτικούς, που αφού πρώτα τους εξαγόραζε, στη συνέχεια τους εκβίαζε με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο. Και, τέλος, βραβεύθηκε μέχρι και για την αντιμετώπιση της πολιτικής και οικονομικής αστάθειας, στη βάση της αρχής της εμπιστοσύνης. Ναι, της εμπιστοσύνης. Καλά διαβάσατε!

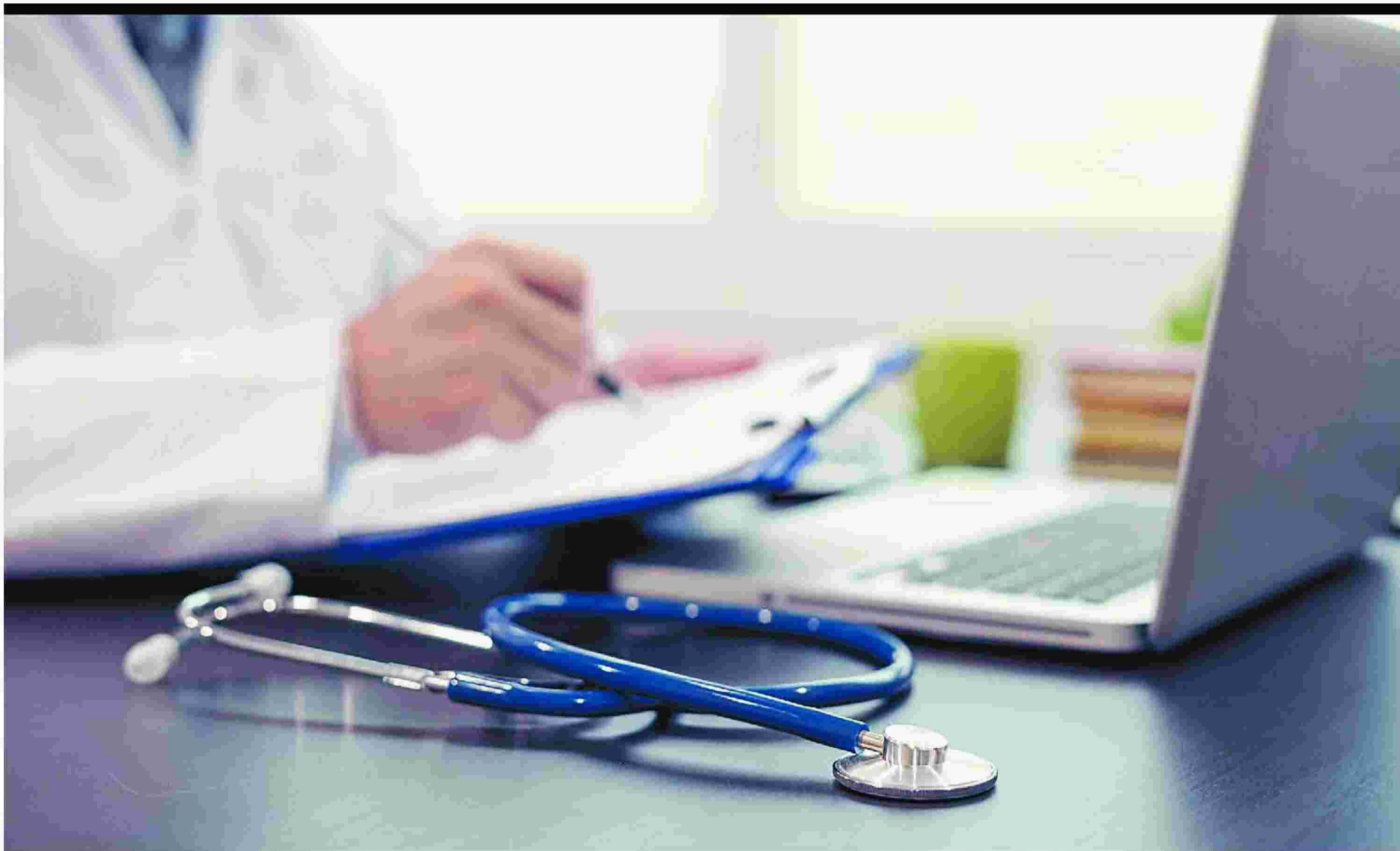
Της εμπιστοσύνης που απολάμβανε από την εταιρεία, κάθε φορά που η μαμά στην Ελβετία του εμπιστευόταν τα τούβλα με τα πεντακοσάρικα της διαφθοράς που μοίραζε σε κρατικούς αξιωματούχους και σε άλλους του δημόσιου βίου. Και της εμπιστοσύνης που έδειχναν στο ψεύτικο πρόσωπό του, με το ύπουλο και υποκριτικό χαμόγελο, τα λαμόγια που παραλάμβαναν τις βαλίτσες με το μαύρο χρήμα.

Ο Φρουζής! Ο απίθανος αυτός τύπος που δεν ήξερε ούτε να ανοίγει τον υπολογιστή του γραφείου του και που, έτσι, διοικούσε μια ολόκληρη Novartis, αφού προηγουμένως είχε θητεύσει στον αμαρτωλό ΟΤΕ της Siemens. Αυτός λοιπόν, ο Φρουζής, βραβεύθηκε το 2013 ως manager της χρονιάς. Πιο εύστοχο θα ήταν manager της διαφθοράς και της διαπλοκής. Ιατρικής και πολιτικής. Ήταν τότε η στιγμή που γύρισαν τα μάτια μου ανάποδα. Και δεν ήμουν ο μό-

ΜΟΥ ΠΗΡΕ ΠΕΡΙΠΟΥ ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΩ ΟΤΙ ΑΝΗΚΑ ΣΕ ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ. ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ, ΤΙΝΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ, ΚΑΤΑΦΕΡΑΜΕ ΝΑ ΛΗΣΤΕΨΟΥΜΕ ΤΡΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ ΓΕΝΙΕΣ.

► Συνέχεια στη σελίδα 8

ΣΚΑΝΔΑΛΟ
NOVARTIS

ΜΙΣΗΣΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΑΞΑ

νος, αφού αυτό που ζούσαμε δεν ήταν απλά προκλητικό. Ήταν κάτι πολύ περισσότερο από το να αισθάνεσαι ταυτόχρονα και δαρμένος και μ...ς, που αυτό το είχαμε ήδη αποδεχθεί και που συνηθίσαμε να το ζούμε και να το υπομένουμε, στον βωμό της επαγγελματικής μας επιβίωσης.

A

ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ όμως ήταν κάτι άλλο. Κάτι πολύ μεγαλύτερο, που το αισθάνθηκα για πρώτη φορά στη ζωή μου. Δεν βρίσκω την κατάλληλη λέξη για να το εκφράσω, μπορώ όμως να το περιγράψω. Ήταν μια λάμψη που αισθάνθηκα μέσα στο κεφάλι μου τη στιγμή που

έκλεισα τα μάτια μου συλλογίζομενος τη βράβευση του Φρουζή. Και που ξαφνικά έφερε μπροστά μου μια ολόκληρη παρέλαση από φλας φαντασμάτων που, προφανώς, ζούσαν κρυμμένα ως τύψεις, όλα αυτά τα χρόνια, βαθιά μέσα στο υποσυνείδητό μου. Και που η δίψα για καριέρα, όταν τελείωσε το πάρτι και μετά, δεν μου επέτρεπε την πολυτέλεια να τις κοιτάξω κατάματα, να τις ζυγίσω και να τις αντιμετωπίσω. Και που όσο το πάρτι κρατούσε, ήταν τόσο γλυκό το ποτό της διαφθοράς που καταφέρνε να τις κρατά μεθυσμένες, κάνοντάς τες να φαντάζον ασείες, ασήμαντες και γραφικές απέναντι στον μύθο του american dream που πίστευα ότι ζούσα, χτίζοντας τον χάρτινο πύργο της καριέρας μου στη Novartis.

Σε μια μόνο στιγμή είδα μέσα μου όλα όσα δεν είχα καταφέρει να δω επί επτά ολόκληρα χρόνια. Είδα τη μάνα και τον πατέρα μου να με κοιτάνε απορημένοι, με ένα μεγάλο ερωτηματικό ζωγραφισμένο στα πρόσωπά τους, που ζητούσε σαστισμένο να καταλάβει σε τι έφταιξαν και τους τιμώρησα, ληστεύοντας, μαζί με την υπόλοιπη συμμορία της Novartis, το τα-

μείο που τους πλήρωνε τις συντάξεις, τους γιατρούς, τα νοσοκομεία και τα φάρμακα. Είδα και το αύριο των παιδιών μου, στην Ελλάδα κάποιου επόμενου, διψήφιου τον αριθμό μνημονίου, μεγάλα πια, σπουδαγμένα με το βρώμικο χρήμα της δουλειάς μου, να πληρώνουν τις δικές μου αμαρτίες δουλεύοντας ως ντελιβεράδες σε κά-

**ΕΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΤΑ
ΠΑΙΡΝΑΝΕ. ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΠΟΥ
ΤΑ ΤΣΕΠΩΝΑΝ ΧΟΝΤΡΑ.
ΑΥΤΟΙ ΟΜΩΣ ΗΤΑΝ ΙΔΙΟΙ
ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΛΛΑΧΤΟΙ,
ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΗ
ΤΟΥΣ ΖΩΗ...**

ποια ξένη αλυσίδα fast food, για να 'χουν ένα κομμάτι ψωμί να φάνε. Και για να μου δίνουν ένα χαρτζιλίκι και μένα που, παρότι παλιάνθρωπος, ήμουν ακόμη ο πατέρας τους, που παροπλισμένος πλέον στα γεράματα ανήκα στην κατηγορία εκείνη των Ελλήνων που, επειδή ληστέψαμε τις προηγούμενες και τις επόμενες γενιές, ο Θεός μας τιμώρησε, καταδικάζοντάς μας να ζούμε στο περιθώριο, χωρίς σύνταξη, περίθαλψη και αξιοπρέπεια. Είδα συγγενείς και φίλους να με κοιτούν, όχι σαν τους γονείς και τα παιδιά μου, αλλά με την οργή και το μίσος ζωγραφισμένα στα πρόσωπά τους, επειδή λήστεψα και τις δικές τους συντάξεις και επειδή, ακόμη χειρότερα, έκλεψα, μαζί με των δικών μου, και το μέλλον των δικών τους παιδιών. Και είδα τα μάτια τους να με κοιτούν με το ίδιο φονικό βλέμμα που κοιτάς τον προζέμπορα, που για το μεροκάματο της ηρωίνης δεν διστάζει να στείλει στον θάνατο τα παιδιά του κόσμου. Είδα και τους πολιτικούς που τα παίρνανε. Και τους δημοσιογράφους που τα τσέπωναν χοντρά. Αυτοί όμως ήταν ίδιοι και απαράλλαχτοι, όπως και στην κανονική τους ζωή, αφού συνέχιζαν να με κοιτούν με τον ίδιο ακριβώς υποκριτικό τρόπο που με κοιτούσαν τόσα χρόνια στα συνέδρια, στις πίτες, στις εκλογές, στα τσιγάρα, τα ποτά, τα ξενύχτια και τις μίζες.

Μίσησα τον εαυτό μου. Και συνειδητοποίησα, για πρώτη φορά, ότι τελικά δεν μου 'φταιγε ο Φρουζής και το σύστημα Novartis, αλλά μου 'φταιγα εγώ ο ίδιος. Και, έτσι, σταμάτησα επιτέλους να κοροϊδεύω τις τύψεις μου με το βολικό άλλοθι της ευθύνης της Novartis και του Φρουζή. Αυτός έκα-

▶ Συνέχεια στη σελίδα 10

**ΣΚΑΝΔΑΛΟ
NOVARTIS**

νε τη βρώμικη δουλειά του και είχε να παλέψει με τους δικούς του δαίμονες. Και εγώ, κοντά του, έκανα συνειδητά τη βρώμικη δουλειά που, πριν μου την αναθέσει, ήμουν εγώ ο ίδιος που τη διεκδίκησα. Οχι επειδή με υποχρέωσε, με εξανάγκασε ή επειδή δεν είχα άλλη επιλογή στη ζωή μου. Αλλά επειδή, στην εποχή του πάρτι, μου άρεσε να ζω ασυνείδητα, απολαμβάνοντας την ψευδαίσθηση του μύθου του american dream και, ακόμη χειρότερα, όταν τελείωσε το πάρτι και ήρθαν τα μνημόνια, μιμούμενος τους δημοσιογράφους που είχαμε στα pay rolls, βολεύτηκα και εγώ μαζί τους στην προστυχιά του δόγματος «ο θάνατός σου, η ζωή μου», καλλωπίζοντας ενσυνείδητα τους όποιους ενδοιασμούς και τις τύψεις μου με το βολικό άλλοθι της επιβίωσης και των οικογενειακών μου υποχρεώσεων. Δεν διέφερα πλέον σε τίποτα από τους εγκληματίες της Καμόρα, αφού δεν δίστασα να χρησιμοποιήσω, ως άλλοθι στη διαβρωμένη από τη βρωμιά της διαφθοράς συνείδησή μου, μέχρι και τα ίδια μου τα παιδιά.

Κάπως έτσι, η λάμψη που ένιωσα όταν έκλεισα τα μάτια μου έγινε φως μόλις τα ξανάνοιξα, δείχνοντάς μου τον δρόμο της εξόδου από τον λαβύρινθο στον οποίο είχα εγκλωβίσει εγώ ο ίδιος τη ζωή και τη συνείδησή μου. Και, για καλή μου τύχη, δεν ήμουν μόνος. Ημασταν ήδη δύο. Εγώ και ο «Α». Λίγο αργότερα προστέθηκε στην ομάδα και ο «Γ». Ξέραμε πολύ καλά τι έπρεπε να κάνουμε για να λυτρωθούμε. Για ενάμιση χρόνο συγκεντρώνω στοιχεία. Θα κατήγγειλα στο Department of Justice τη Novartis. Με ονόματα και στοιχεία. Η ηδονή που ένιωσα τη στιγμή που παρέδωσα το στικάκι με τα απόρρητα αρχεία του υπολογιστή της εταιρείας ήταν κορυφαία. Μεγαλύτερη ακόμη και από τον κορυφαίο οργανισμό που φαντασιωνόμουν να ζήσω.

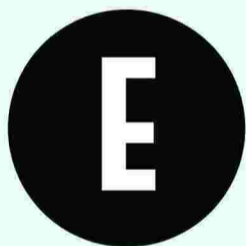
Ετσι, η προδιαγεγραμμένη ώρα της καθαρίστρας ήταν για μένα λυτρωτική. Περιπλανήθηκα για μεγάλο διάστημα στην άβυσσο της συνείδησής μου, αναζητώντας τα κίνητρα που θα με ξανάκαναν άνθρωπο και που θα με οδηγούσαν στην ανάκτηση, αντί οποιοδήποτε τιμήματος, της αξιοπρέπειας που ξεπούλησα, χτίζοντας τον χάρτινο πύργο της καριέρας μου στη Novartis.

Ήταν όμως πολύ δύσκολο. Ειδικά αφότου η υπόθεση άρχισε να διαδίδεται ευρέως από τα έντυπα και το Διαδίκτυο, όσοι με γνώριζαν με κοιτούσαν με το ίδιο ακριβώς φονικό βλέμμα που αντίκρισα μέσα στη λάμψη, τη στιγμή που με βοήθησε ο Θεός να δω, με τα μάτια κλειστά, την αλήθεια που αρνούμουν πεισματικά να αντικρίσω όσο τα είχα ανοικτά. Πολλές φορές μπορεί να ήταν και ιδέα μου. Αυτό όμως ήταν ακόμη χειρότερο, γιατί οι δικές μου ερινύες, που γνώριζαν την κάθε λεπτομέρεια των οικονομικών και ηθικών μου εγκλημάτων κατά της ελληνικής κοινωνίας, ήταν πολύ σκληρότερες και αυστηρότερες από τον οποιονδήποτε τρίτο και τα φίδια που είχαν στα κεφάλια τους με δάγκωναν κάθε φορά και πιο δυνατά. Πάλευα πλέον μόνος, απέναντι στα φαντάσματα, τους δαίμονες και τις ερινύες μου, αλλά και απέναντι στην οικογένεια, τους συγγενείς και τους φίλους

**ΣΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ
ΛΥΤΡΩΘΗΚΑ...**

να, τους συγγενείς και τους φίλους μου, που κάθε φορά που με στριμώχνανε με άβολες ερωτήσεις, με έκαναν να απομακρύνομαι ακόμη περισσότερο από τον κοινωνικό περίγυρο.

ΕΙΧΑ ΠΛΕΟΝ αντιληφθεί ότι για το καλό μου, αλλά και για το καλό των δικών μου ανθρώπων, έπρεπε να εξαφανιστώ. Ειδικά μετά την αποκάλυψη ότι δύο Έλληνες μεγαλοσυντελεχτές της Novartis Hellas υπέβαλαν μνηυτήριες αναφορές στις Αρχές των ΗΠΑ, παραδίδοντας τα απόρρητα μαύρα αρχεία της εταιρείας, διαισθάνθηκα για πρώτη φορά ότι κινδύνευε πλέον η ζωή μου.

Κάπως έτσι, λοιπόν, βρέθηκα και εγώ τον Δεκέμβριο του 2016 στην άλλη μεριά του Ατλαντικού. Με τον δικηγόρο μας Παύλο Σαράκη να επιμένει ότι η επιλογή μου αυτή ήταν η καλύτερη που είχα κάνει ποτέ στη ζωή μου. Δεν μου έβγαίνε όμως να μην αμφιβάλλω. Κουβαλούσα ακόμη μέσα μου τη μιζέρια από τους δαίμονες, τα φαντάσματα και τις ερινύες μου, που μου θύμιζαν κάθε στιγμή ότι δεν ήμουν τίποτα περισσότερο από ένα σκουπίδι. Ενα λαμόγιο που αφού πρώτα έφαγα, ήπια, γλέντησα και κονόμησα, υπονομεύοντας τη ζωή και το μέλλον ακόμη και της ίδιας μου της οικογένειας, τώρα ερχόμουν στις ΗΠΑ για να καταδώσω στις Αρχές τα χέρια που τόσα χρόνια με τάζιζαν το βρώμικο ψωμί, που εγώ ζητούσα να φάω από τη Novartis. Ενας κουκουλοφόρος, όπως με αποκαλείτε σήμερα

στην Ελλάδα. Ο κουκουλοφόρος «Β», λοιπόν, είμαι εγώ. Χωρίς καμία ψυχολογία και με το νηθικό στα πατώματα, πέρασα την πόρτα του SEC στην Ουάσιγκτον, όπου με περίμεναν οι πράκτορες του FBI που είχαν στα χέρια τους τον φάκελο με την έρευνα. Δεν τολμούσα να σηκώσω το κεφάλι μου και να τους κοιτάξω στα μάτια, ούτε ακόμη για να τους πω, έστω, μια τυπική καλημέρα. Τόσο ξεφτίλας αισθανόμουν. Ωσπου, ξαφνικά, μου έπιασε ο ένας το χέρι, σφίγγοντάς το δυνατά και, μιλώντας μου στον ενικό, αφού πρώτα με προσφώνησε με το μικρό μου όνομα, μου έδωσε συγχαρητήρια, λέγοντάς μου ότι πρέπει να αισθάνομαι περήφανος για τον εαυτό μου, επειδή αυτό που έκανα εκείνη την ώρα ήταν μια ηρωική πράξη, που ελάχιστοι άνθρωποι στον κόσμο βρίσκουν την τόλμη και τη δύναμη να την κάνουν. Μία γενναία πράξη στη μάχη υπέρ της διαφάνειας και κατά της διαφθοράς στον δημόσιο βίο. Και ότι χάρη στις καταθέσεις μας, τη δική μου και του «Α», μπορεί τελικά να αποδοθούν ευθύνες και, έτσι, μπορεί να καταδικαστεί η εταιρεία να πληρώσει με-

«ΠΕΡΑΣΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ του SEC στην Ουάσιγκτον, όπου με περίμεναν οι πράκτορες του FBI που είχαν στα χέρια τους τον φάκελο με την έρευνα. Δεν τολμούσα να σηκώσω το κεφάλι μου και να τους κοιτάξω στα μάτια, ούτε ακόμη για να τους πω, έστω, μια τυπική καλημέρα. Τόσο ξεφτίλας αισθανόμουν.»

γάλες αποζημιώσεις όχι μόνο στις ΗΠΑ, αλλά και στην Ελλάδα. Και ότι τα πράγματα στην Ελλάδα θα αλλάξουν. Οι γιατροί θα πάψουν να είναι έμποροι και οι πολιτικοί θα υπηρετούν την κοινωνία και όχι τις πολυεθνικές. Ήταν αυτό που περίμενα να ακούσω για ν' αρχίσω να επανέρχομαι. Και συνειδητοποίησα ότι το τίμημα της επανάκτησης της αξιοπρέπειας που ξεπούλησα περνούσε μέσα από αυτή την κατάθεση, που θα μπορούσε κάποια στιγμή να με κάνει να ξανακοιτάξω στα μάτια τους συμπολίτες και την οικογένειά μου στην Ελλάδα. Ιδιαίτερα αν η κατάθεσή μου αυτή κάποτε οδηγήσει στην καταβολή αποζημιώσεων και στην αποκατάσταση της ζημίας που τους προκάλεσα και με τη δική μου συμμετοχή στην εγκληματική οργάνωση της Novartis. Εύχομαι να με αξιώσει ο Θεός, πριν κλείσω οριστικά τα μάτια μου, να ξαναδώ τη λάμψη με το φιλιόκι της ζωής μου, με τη μάνα, τον πατέρα, τη γυναίκα, τα παιδιά, τους συγγενείς και τους φίλους μου αυτή τη φορά να μου χαμογελάνε, ακόμη και αν δεν καταφέρουν ποτέ να με συγχωρήσουν για όσα έκανα. Για την Ελλάδα και για τους Έλληνες, ρε γαμώτο...! Γι' αυτό έγινα πληροφοριοδότης. Εν Ονόματι του Ελληνικού Λαού, ενώπιον της αμερικανικής Δικαιοσύνης. Και για τους συνένοχους διεφθαρμένους γιατρούς και πολιτικούς... κουκουλοφόρος.

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΕΓΙΝΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΔΟΤΗΣ. ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ, ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ. ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΝΟΧΟΥΣ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ... ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΣ.

«Ο Πληροφοριοδότης Β'»

ΠΟΙΟΥΣ «ΑΚΟΥΜΠΑ» Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

Συλλήψεις προ των πυλών

Τι σηματοδοτεί η επιχείρηση «Καθαρά χέρια» και ποιοι αναμένεται να βρεθούν αντιμέτωποι με προφυλάκιση ▷ ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

NOVARTIS-GATE

Στο μικροσκόπιο των εισαγγελιών βρίσκονται πέντε υποθέσεις για διακίνηση «μαύρου» πολιτικού χρήματος

Της **ΓΙΑΝΝΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΟΥ**
newspaper@parapolitika.gr

Εμια χωρίς προηγούμενο επιχείρηση «καθαρά χέρια» έχουν επιδοθεί η Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς (Ελένη Τουλουπάκη, Χρήστος Ντζούρας, Στέλιος Μανώλης) και άλλοι εισαγγελείς, οι οποίοι εν μέσω της λαίλαπας της Novartis επιχειρούν, σε συνεργασία με ανακριτές κατά της Διαφθοράς στο Πρωτοδικείο, να ξεκαθαρίσουν υποθέσεις που λιμνάζουν χρόνια στη Δικαιοσύνη. Οι υποθέσεις τόσο στην Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς όσο και στο Σώμα Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και στην Οικονομική Εισαγγελία είναι σε τόσο κρίσιμο σημείο και τα ευρήματα τόσο σημαντικά ώστε άνθρωποι που γνωρίζουν δεν αποκλείουν να γίνουν ακόμα και συλλήψεις κατηγορουμένων, οι οποίοι επί χρόνια διέφευγαν τον έλεγχο

της Δικαιοσύνης, ενώ υπάρχουν συντριπτικά στοιχεία σε βάρος τους για διασπάθιση δημόσιου χρήματος. Με ταχύτατους ρυθμούς ερευνώνται οι σχέσεις των υπεράκτιων εταιρειών της Novartis που έχουν εντοπιστεί στα Panama και τα Paradise Papers, αλλά και οι λογαριασμοί τους κυρίως σε χώρες της Ανατολής αλλά και στην Ελβετία, στην Κύπρο και στο Ηνωμένο Βασίλειο, που εμφανίζουν ροές εκατομμυρίων ευρώ σε άλλες offshore, οι ιδιοκτήτες των οποίων είναι κυρίως άνθρωποι της επικοινωνίας ή σύμβουλοι πολιτικών προσώπων. Στο επίκεντρο πάντα οι δύο τροφοδότες λογαριασμοί στην ελβετική UBS αλλά και στη Citibank, οι οποίοι, σύμφωνα με τους μάρτυρες της δικογραφίας, αλλά και τις αποκαλύψεις του ICIJ (Διεθνής Σύμπραξη Ερευνητών Δημοσιογράφων), έκαναν φοροαποφυγή, ενώ εμφάνιζαν πορεία εκατομμυρίων ευρώ σε ευρωπαϊκές χώρες όπως η Γαλλία, η Αυστρία αλλά και η Ελλάδα. Τα

χρήματα διακινούνταν με «πρόθυμους» υπαλλήλους της δικηγορικής εταιρείας Appleby με λευκά παραστατικά! Υπήρξε, πάντως, υπάλληλος, σύμφωνα με τις πρόσφατες αποκαλύψεις, που αρνήθηκε να διακινήσει τα χρήματα.

ΔΕΣΜΕΥΣΗ

Παράλληλα, στο μικροσκόπιο των ελεγκτικών μηχανισμών βρίσκεται οικογένεια πρώην πανίσχυρου τραπεζίτη, ο οποίος εμφανίστηκε εν μέσω έρευνας της ελληνικής Δικαιοσύνης να διακινεί ποσό εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ σε άλλον λογαριασμό του στο εξωτερικό. Αποτέλεσμα της κίνησης αυτής ήταν η δέσμευση όλων των λογαριασμών του ιδίου, της συζύγου του, καθώς και των δύο παιδιών του, στο όνομα των οποίων επίσης εμφανίζονταν εταιρείες που ερευνάται από τη Δικαιοσύνη αν και ποιος ήταν ο ρόλος τους στη διακίνηση χρήματος.

Η ανακρίτρια κατά της Διαφθοράς, Ηλιά-

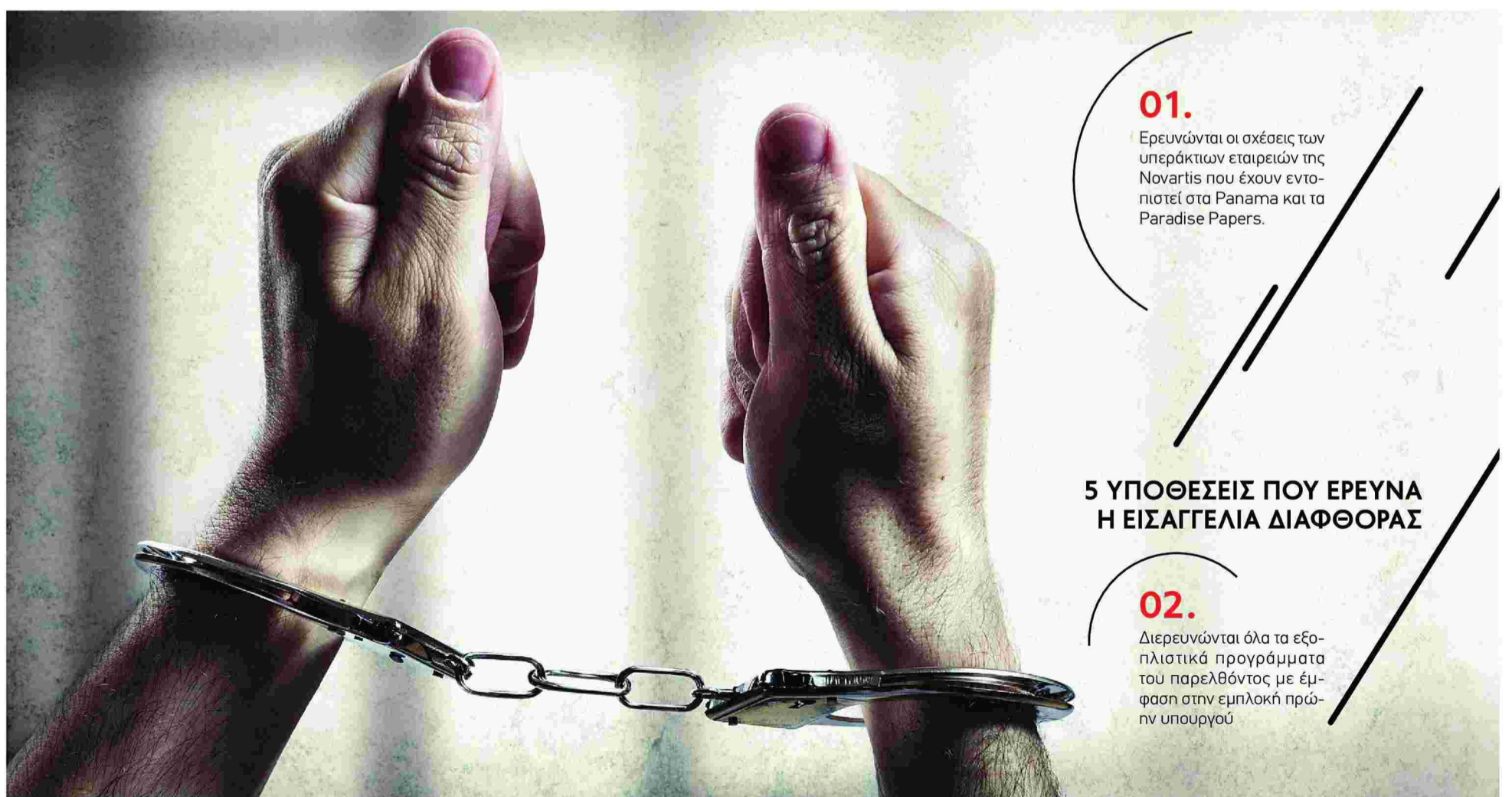
να Ζαμανίκα, η οποία είχε επιφορτιστεί με τη διερεύνηση όλων των εξοπλιστικών προγραμμάτων, εντόπισε πρόσφατα, σύμφωνα με πληροφορίες, εικονική πώληση ακινήτου σε νησί, που σχετίζεται με πρώην υπουργό ο οποίος ήδη έχει δίωξη για «ξέπλυμα» βρώμικου χρήματος. Τα χρήματα που φέρεται να εισέπραξε για την πώληση του ακινήτου από τον υποτιθέμενο αγοραστή φαίνεται να επιστράφηκαν στον άνθρωπο που τα έστειλε, ενώ τώρα έχει ανοίξει η έρευνα για εταιρεία που σχετίζεται με πολιτικό πρόσωπο, το οποίο εμπλέκεται και στην υπόθεση Novartis. Δεκάδες λογαριασμοί του πρώην υπουργού, ο οποίος σύντομα θα κληθεί να απολογηθεί, υποδεικνύουν πως η πορεία του «μαύρου» πολιτικού χρήματος κρυβόταν στις περιφημες λίστες που αποκάλυψε με αυτοθυσία η Διεθνής Σύμπραξη Ερευνητών Δημοσιογράφων, καθώς τα ίδια πρόσωπα ίδρυσαν τις υπεράκτιες σε φορολογικούς παραδείσους. Φαίνεται ότι η έρευνα σε τράπεζες της Ελβετίας οδήγησε τους εμπλεκόμενους να μεταφέρουν τα χρήματά τους σε φορολογικούς παραδείσους, προκειμένου να κρύψουν την αμαρτωλή προέλευσή τους, που δεν είναι τίποτα άλλο παρά οι δωροδοκίες για προμήθειες στο ελληνικό Δημόσιο.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Παράλληλα, ερευνώνται και οι αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου σε ιδιωτική τράπεζα, όπου πρωταγωνιστούν επιχειρηματίες και τραπεζίτες, και αναμένεται να φανούν οι πραγματικοί μέτοχοι των συγκεκριμένων εταιρειών, οι οποίες εμφάνιζαν αχυρανθρώπους ως δικαιούχους, προκειμένου να μην τραβήξουν τα φώτα της δημοσιότητας σε πρόσωπα υπεράνω υποψίας, τα οποία έκρυβαν με επιτυχία έως σήμερα το «μαύρο» πολιτικό χρήμα!

Προφυλακίσεις προ των πυλών

Πολιτικούς, επιχειρηματίες, τραπεζίτες και δικαστικούς ακουμπά η επιχείρηση «καθαρά χέρια» της Εισαγγελίας κατά της Διαφθοράς

01.

Ερευνώνται οι σχέσεις των υπεράκτιων εταιρειών της Novartis που έχουν εντοπιστεί στα Panama και τα Paradise Papers.

5 ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΡΕΥΝΑ Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

02.

Διερευνώνται όλα τα εξοπλιστικά προγράμματα του παρελθόντος με έμφαση στην εμπλοκή πρώην υπουργού

Η αντεισαγγελέας εφετών, Ελένη Τουλουπάκη, βρίσκεται αυτές τις ημέρες στο επίκεντρο της κριτικής για τους χειρισμούς στην υπόθεση Novartis.

Εντατικοί ρυθμοί στην έρευνα για τις σχέσεις των offshore της Novartis που έχουν εντοπιστεί σε Panama και Paradise Papers

03.

Ερευνώνται οι αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου σε μια ιδιωτική τράπεζα

04.

Υπάρχει δικογραφία στην Εισαγγελία με καταγγελίες κατά συγκεκριμένων δικαστικών

05.

Δικογραφία εμπλέκει ανώτατο πολιτικό παράγοντα σε «ξέπλυμα» βρώμικου χρήματος.

Εκπληξη αποτελεί και η ύπαρξη δικογραφίας στην Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς με καταγγελίες κατά συγκεκριμένων δικαστικών λειτουργιών, οι οποίοι φέρονται επίσης να έχουν «προστρέξει» στην απόκρυψη χρημάτων τους σε υπεράκτιες εταιρείες φορολογικών παραδείσων. Τα πρόσωπα αυτά έχουν χειριστεί κατά καιρούς μεγάλες υποθέσεις διαφθοράς και έχουν εντοπιστεί να «χειρίζονται» κατηγορουμένους - με απολύτως ευνοϊκό τρόπο. Για παράδειγμα, χαρακτηριστική είναι η περίπτωση κατηγορουμένου ο οποίος απολογήθηκε και, παρότι καθ' ομολογία του είχε διακινήσει εκατομμύρια ευρώ στην Ελβετία, αφέθηκε ελεύθερος χωρίς να του επιβληθεί ούτε ο περιοριστικός όρος της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα, για να διασφαλιστεί, έστω, η παρουσία του ενώπιον των ελληνικών δικαστικών Αρχών. Το ίδιο πρόσωπο έχει καταγγελθεί ως πρωταγωνιστής σε δημιουργία καταπιστευμάτων που έκρυβαν εκατομμύρια ευρώ και ως δικαιούχος υπεράκτιων, κυρίως στα Panama Papers.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ-ΜΑΜΟΥΘ

Το επόμενο στοίχημα για την Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς είναι σίγουρα οι αναμενόμενες απαντήσεις από Γερμανία, Ελβετία και Γαλλία για δικογραφία που εμπλέκει ανώτατο πολιτικό παράγοντα σε «ξέπλυμα» βρώμικου χρήματος. Το πρόσωπο αυτό φαίνεται ότι συνδέεται με τουλάχιστον μία προμήθεια-μαμούθ του ελληνικού Δημοσίου την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων και σύντομα οι Ελληνες εισαγγελείς θα ταξιδέψουν έως την αντίστοιχη Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς στο Παρίσι, όπου ο μάρτυρας αναμένεται να ξετυλίξει όλο το κουβάρι των δωροδοκιών προς υπουργούς και άλλους στη χώρα μας.

Η Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς, με επικεφαλής την αντεισαγγελέα εφετών, Ελένη Τουλουπάκη, βρίσκεται αυτές τις ημέρες στο επίκεντρο της κριτικής για τους χειρισμούς στην υπόθεση Novartis. Οι τρεις εισαγγελείς, όμως, οι οποίοι πρωταγωνίστησαν στην αποκάλυψη του σκανδάλου, δηλώνουν αποφασισμένοι να μην κάνουν πίσω προκειμένου να βρουν την αλήθεια, η οποία περιγράφεται περισσότερο τρομερή και αδυσώπητη απ' ό,τι θα περίμενε κανείς. Κάποιοι, μάλιστα, που γνωρίζουν τις υποθέσεις επιμένουν ότι ορισμένες θα προκαλέσουν ακόμα και προφυλακίσεις!